

ples. Pri slavnostnem zborovanju je zapel moški zbor Glasbene Matice pod vodstvom *Mateja Hubada Krekov* zbor »Bratje v kolo se vstopimo«. Slavnostna predstava v gledišču pa ni obsegala niti ene slovenske glasbene točke. Popolnoma opravičeno se graja to postopanje ravnateljstva — ne vemo ali je ignoriranje ali ignoranca vzrok, — češ, če imajo Čehi kako slavnost, podajajo to, kar je dosegla češka kultura. »Kaj nismo po 50 letih toliko napredovali v glasbi in dobili takih slovenskih skladb, da bi tudi slovenski »inteligenci« zadostovali?« vpraša Slovenec (št. z dne 8. jan. t. l.). In najboljše na tej opazki se nam zde vejice, med katerimi blešči slovenska »inteligenca«!

Predavanja o glasbi. Dne 28. januarja t. l. je predaval *Anton Svetek* v prostorih Gl. Društva »Ljubljana« »O oratoriju, s posebnim ozirom na Sattnerjev oratorij »Assumptio«.« — Profesor *Marko Bajuk* je predaval istotam 2. februarja t. l. o predmetu »Kako čuti in živi Beethoven v svojih simfonijah«. — Slovensko Akademično Društvo »Ilirija« v Pragi je priredilo počenši z 2. februarjem t. l. ciklus predavanj o razvoju, zgodovini in bistvu glasbe. Predaval je društveni član abs. comp. *Ferdo Herzog*. Na sporedu so bila sledeča poglavja: I. Praglasba, II. Eksotična glasba, III. Moderna opera in opera bodočnosti, IV. Moderni orkester in njegovi glasbeniki, V. Vpeljevanje v glasbo na fizikalni in fiziološki podlagi, VI. Glasba med Slovenci. (Vsled povabila uredništva nam je bil obljubljen rokopis poslednjega predavanja; prejeli ga nismo).

Nove orgle v ljubljanski stolnici. Povodom dovršitve novih orgel, katere je izdelal domači orglarski mojster *Ivan Milavc* kot 26. delo, se je priredil dne 14. februarja t. l. koncert s sodelovanjem profesorja *Dugana* iz Zagreba, prof. Antona *Foersterja*, *M. Horna* iz Gradca in *Premrla*. Dispozicija orgel je sledeča: 3 manuali (i. s. 1. manual z 17 registri, 2. manual s 14 registri, 3. manual z 9 registri) in pedal z 12 registri; zvez je 13, zbiralnikov 10. Orgle imajo poljubno kombinacijo, generalni crescendo-decrescendo, pedalni avtomat in posebno potezo za odstranitev prvega manuala. Orgle so pnevmatične s sapniki na stožke. Mehovje goni Meidingerjev ventilator. Iz koncertnega sporeda imenujemo: J. S. *Bacha* fantazijo in fugo, *Kličkovo* fantazijo, *Rheinbergerjevo* kancono, *Nowowiejskega* fantazijo: »Božič v starodavni Marijini cerkvi v Krakovu«, *Lemensovo* koračnico in *Guilmantovo* pastoralo, nekaj *Foersterjevih*, *Henseltovih*, *Sattnerjevih*, *Premrl*ovih in *Kimovčevih* skladb.

»Dom in Svet« priobčuje v 11. št. leta 1911 zanimiv članek iz peresa *Izidorja Cankarja*, ki se bavi z drjem Gojmirom *Krekom*. Opisuje stanovanje in dosedanje življenje dr. Krekovo, kolikor je razodel skladatelj v kratkem času jednega obiska. Pridejana je tudi dobra slika dr. Kreka, o kateri sicer dr. Krek sam pravi, da je napravljena po fotografij ameriškanskega »brzofotografa«.

Posebno zanimivo so izvajanja dr. Kreka o razvoju in bodočnosti naše glasbe. Strinjamo se v vsem, kar je dr. Krek izjavil, razun onih misli, ki se tičejo razvoja glasbe sploh. Pred leti skladbe dr. Riharda Straussa marsikdo ni mogel kot »lepe« upoštevati; morda se nam godi pri omenjenem Arnoldu Schönbergu ravno tako. Razvoj vsake umetnosti opazujemo v šolah, in zato nikakor ne morem sedaj, ko še nimamo prav nobene distance od Schönbergove »šole«, smatrati jo kot zgrešitev pravega pota.

Jako zanimivo in koristno bi bilo, ako bi hotel dr. Krek svoje misli o naši slovenski glasbi in nje bodočnosti obširno objaviti. Tam bi bilo več prostora za orisanje tira, ki ga naj slede naši sedaj že prav mnogoštevilni skladatelji, tira, v katerega se naj spravi temeljita kritika, in kako se naj udomači naša glasba v vsaki narodni hiši, ne samo v mestih, ampak sploh po vseh slov. pokrajinah. Prva reč je, da se pridobi ožji krog, izza katerega se razširijo ideje med ljudstvo. Kaj imamo na dr. Kreku, občutimo najbolj, če pogledamo razvoj glasbe po 10 letih »N. A.«: organizatorja, neutrudljivega

in požrtovalno-delavnega moža, ki nam je položil temeljni kamen za razvoj naše moderne glasbe.

Dr. Lubec

Od našega rojaka Karla Adamiča prinaša 2. št. t. l. »Sv. Cecilije« (glasila »Cecilijinega Društva« v Zagrebu) v glasbeni prilogi, urejevane po Franju Duganu, dve a capella-skladbi, mešan zbor »Kraljici Hrvata« in moški zbor »Tantum ergo«.

Anton Dobronič, sedaj gojenec konservatorija v Pragi, je, kakor posnemamo iz nam vposlanega programa, dirigiral na javnem muzikalnem večeru omenjenega zavoda prvi Mozartov koncert G-dur za flavto in orkester. Anton Dobronič je Hrvat. »N. A.« so prinesli v IX. letniku str. 51 njegov »Intermezzo« za klavir.

Srečko Stegnar, skladatelj cerkvenih skladb, odlikovan s častnim križcem »Pro ecclesia et Pontifice«, je praznoval meseca januarja t. l. svojo 70letnico v Mariboru. Slovenski Ilustrovani Tednik prinaša v 6. št. t. l. njegovo sliko.

Operna pevka Mariči Peršlova je angaževana na Mestnem Gledišču v Poznanju.

Ivan Carli, organist, pevovodja in cerkveni skladatelj, je umrl dne 3. septembra 1911 v Studnem pri Postojni. Med njegovimi skladbami, ki so izšle v tisku, ste dve maši, ena za mešan zbor in ena za moški zbor, dalje en Te deum za mešan zbor.

Dr. Franc Kimovec, slovenski cerkveni skladatelj, se je podal meseca septembra 1911. v Klosterneuburg pri Dunaju, kjer obiskuje cerkveno-glasbeni tečaj.

P. Teply, bivši kapelnik vojaškega orkestra c. in kr. pešpolka št. 97 v Trstu, je prevzel artistično vodstvo Slovenske Filharmonije v Ljubljani mesto odstopivšega Vaclava Talicha.

80letnico I. pl. Zajca je proslavilo Hrv. Pev. Društvo »Kolo« s slavnostno matinejo dne 21. jan. t. l. Zastopana so bila vsa hrvaška kulturna društva. »Glasbeno Matico« je zastopal ravnatelj *Gerbič*. Mešani zbor »Kola« je izvajal Zajčev oratorij »Oče naš«.

N. Štritof, gojenec Glasbene Matice, je dirigiral *Weissovo* opereto »Revizor« pri predstavi Slov. Dež. Gledišča v Ljubljani, kakor slišimo, z mnogo obetajočim temperamentom in za začetnika zadovoljivo sigurnostjo. Torej po dolgem odmoru zopet kapelnik-domačin! Hvalevredno!

Ob 60-letnici P. H. Sattnerja, oziroma o priliki prednašanja njegovega oratorija »Vnebovzetje B. D. M.« je izdala Glasbena Matica v Ljubljani knjižico, ki vsebuje besedilo tega oratorija, daljšo analizo z notnimi primeri iz peresa *Stanka Premrla*, obširnejši životopis skladatelja in kronološko navedbo njegovih doslej izišlih glasbenih del. Brošura, ki se konča s kratko zgodovino oratorija v obče in s pomenom Sattnerjevega v posebej, in ki jo diči dobro pogojen portret skladateljev, se dobiva za 20 v.

Jedino poročilo s slovenskih tal, ki ga je doslej tekom lanskega leta prinesel »Hudebni Revue«, je iz Gorice; *Josip Michl* poroča v njem o koncertu *Br. Hubermana* in njegovega spremljevalca *Leopolda Spielmana*, in — o koncertu solokvarteta za cerkveno petje iz Lipskega. Celo poročilo napravi vtisk, kakor bi bila Gorica — nemško mesto nekje na Pommerskem. O glasbi Slovencev, pri katerih služi svoj kruh, ne zine niti ene besedice. Protislovenskemu delovanju vodje Goriške Glasbene Matice bomo posvečevali tudi nadalje svojo pozornost.

Skladbe, ki so došle uredništvu v oceno: *Anton Jakl*, op. 41: »Orel«. Koračnica (za klavir). Besede spisal Fran Kristan. V Ljubljani. Založila Katoliška Bukvarna 1912. (K 1—). (Glasovi za orkester in pihala (?) se dobe pri skladatelju Antonu Jaklu, Strossmayerjeva ulica št. 1 v Ljubljani). — *Fran Gerbič*, op. 72: Slava Nebeške kraljice. Dvajset Marijinih pesmi za mešan zbor zložil —. V Ljubljani. Založila Katoliška Bukvarna 1912. (Partitura K 3—, glasovi po K —60). — *Ign. Hladnik* op. 61: Fünf fugierte Festspiele für Orgel. Augsburg und Wien, Anton Böhm & Sohn. (M. 2—, K 2:40 netto). — Oceno navedenih del prinesemo po možnosti.